

OB OSMEM MARCU

Leto IX.
St. 4
3. III. 1965

Emajlirlec

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE EMAJLIRANE POSODE

Le še nekaj dni nas loči od mednarodnega praznika – 8. marca, ki ga praznujemo delovne žene vsega sveta. Ob tem dnevu bi želeli napisati le nekaj skromnih besed o našem prazniku, o življenju – ali bolje – o delu in težavah, s katerimi se srečujejo dnevno naše žene doma in v službi.

8. marca 1891. leta je socialistična stranka Združenih držav Amerike javno zahtevala volilno pravico za vse žene. 19 let pozneje je bil v spomin na ta dogodek na mednarodni konferenci žena v Kopenhagenu 8. marec proglašen za mednarodni praznik. Od takrat dalje zavzemajo žene pomembno mesto v zgodovini človeštva.

Tudi v naši zgodovini so se žene enakovredno vključevale v delavsko gibanje, v borbo za osvoboditev naše domovine in pozneje v izgradnjo naše socialistične družbe. S tem svojim delom so žene naše socialistične države dosegle popolno enakopravnost.

Danes so žene politično in pravno docela enakopravne, žal pa se zaradi dela in skrbi za lastno družino, ki terja od nje kot matere največ, ne more tako aktivno uveljavljati na delovnem mestu in v političnem ter družbenem življenju. Zdi se nam, da smo vse premalo storili za to, da bi razbremenili ženo, posebno zaposleno ženo, najtežjih družinskih in gospodinjstskih del. Nerešenih ali polovično rešenih je niz problemov, ki terjajo od žene največ časa od varstva dojenčkov, predšolskih in šolskih otrok do servisnih služb ter družbene prehrane. Z dobro organiziranimi varstvenimi ustanovami, ki bi nudile celodnevno oskrbo in varstvo otrokom vseh starostnih skupin in z ustanavljanjem samopostrežnih restavracij, pralnic, likalnic, krpalnic, čistilnic in podobnih servisov, ki bi nudili svoje usluge po cenah, ki bi bile dostopne vsem glede na njihov osebni dohodek, bi v veliki meri razbremenili žene. Ko bo družba olajšala ženo teh skrbi, ki se pri njej dnevno pojavljajo, sem prepričana, da bodo žene polnovredno in enako uspešno zastopane na vseh področjih našega dela.

Ob koncu želimo, da bi se njihove želje čim hitreje uresničile, vsem ženam pa ob prazniku čestitamo in jim želimo veliko uspehov pri delu in osebne ter družinske sreče.

Nad 1200 je pri nas žensk, ki opravljajo najrazličnejša dela v proizvodnji in administraciji. Na sliki je motiv iz dekor oddelka.

(Foto LT)

Združitev izobraževalnih ustanov za odrasle v Celju

V celjski občini je več institucij, ki se ukvarjajo z izobraževanjem odraslih. Sem sodi delavska univerza, Zavod za poučevanje tujih jezikov, Združenje študijskih centrov višjih šol, Zavod za napredek gospodarstva in Zavod za napredek gospodinjstva.

Komisija za idejno vzgojno delo pri občinskem odboru SZDL je nedavno razpravljala o programu teh institucij in ugotovila, da izobraževanje poteka neenotno in nenačrtno, ker programi teh ustanov niso med seboj usklajeni. Zato komisija meni, da je treba čimprej izoblikovati enoten izobraževalni program za odrasle v celjski komuni.

Ko so pred dnevi ponovno analizirali s predstavniki teh zavodov izobraževalne programe, so prišli do zaključka, da je potrebno uskladiti delo izobraževalnih institucij za odrasle ter ustvariti enoten sistem izobraževanja. Z združitvijo programov, sredstev in kadrov bo možno doseči boljše kvaliteto, večji učinek, stroške pa zmanjšati.

Navzoči predstavniki teh ustanov so predlagali, da bi naj vse te ustanove v občini združili na samoupravnih principih. V ta namen bo svet za šolstvo imenoval posebno telo, sestavljeno iz predstavnikov prizadetih zavodov in enega člana sveta za šolstvo. Ta komisija bo do 15. marca izdelala predlog o združitvi, ki bo obsegal poleg programa dela tudi kadrovske, organizacijske, finančne in tehnične rešitve vključno s prostori. tm.

IZDELAVA GEOLOŠKE KARTE ZA SOSESKO NA LEVEM BREGU SAVINJE

Pred dnevi so na sestanku v krajevni skupnosti Pod gradom razpravljali o razširitvi zazidalnega okoliša stanovanjske soseske občine Polule na pobočju pri domačiji Stegu na levem bregu Savinje.

Svet za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve je raz-

POMANJKANJE KVALIFICIRANIH KADROV ZA IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

Po podatkih Združenja študijskih centrov višjih in visokih šol v Celju manjka v celjskem okraju 77 prosvetnih delavcev z visoko izobrazbo, 420 prosvetnih delavcev z višjo izobrazbo, medtem ko je 230 učiteljev preveč. Ker je z višjo in

visoko izobrazbo premalo prosvetnih delavcev, morajo učitelji poučevati tudi predmetni pouk. Zato je treba tem učiteljem pomagati, da si pridobe ustrezno višjo kvalifikacijo.

Potrebe po izobraženih kadrih pa niso le v prosveti. Veliko

pomanjkanje visokokvalificiranih kadrov je tudi drugod. Zato ni le zgolj naključje, da študira na višjih ekonomskih, tehničnih in upravnih šolah veliko število izrednih študentov.

Prav zaradi občutnih potreb za izobraževanje odraslih je bilo lani v Celju ustanovljeno Združenje študijskih centrov višjih in visokih šol. Združenje vodi evidenco nad 560 izrednimi slušatelji višjih in visokih šol, od katerih jih je kar 324 iz celjske občine, 190 iz celjskega okraja, 46 pa celo s področja izven celjskega okraja.

—tm—

Napeljava trofaznega toka na Anskem vrhu

Prebivalci Anskega vrha pri Celju so že lani zaprosili občinsko skupščino za dotacijo, da bi podvojili enofazno električno omrežje v dolžini 1.200 m. Trofazni tok bo služil tudi za pogon črpalke za vodo, ki bo oskrbovala to področje.

Predračun za ta dela sku-

paj z materialom znaša 640.000 din. Svet za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini Celje je podprl zahtevo po dotaciji iz občinskega proračuna s pogojem, da bodo primeren delež v delu in materialu prispevali interesenti sami.

DVOJE KORISTNIH PRIPOROČIL

Ko so na zadnji seji sveta za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini v Celju razpravljali o urbanistični službi, so menili, da bi bilo v cilju čim boljše zazidave kompleksov koristno osvojiti prakso razpisovanja javnih natečajev za izdelavo zazidalnih načrtov.

Prav tako so na seji priporočili ažuriranje dopolnjevanja

geodetskih kart z vsemi novimi objekti, kar sodi med naloge Zavoda za kataster in izmero zemljišč.

VESTI IZ KOMUNE

OBNOVA PLINARNE V CELJU POSTAJA NUJNA

Plinarna v Celju je stara že 93 let, njene naprave pa so že povsem iztrošene. Zato je svet za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve predlagal ob-

činski skupščini, naj čimprej temeljito prouči rekonstrukcijo plinarne, ki bi nudila potrošnikom kvaliteten plin — butan.

Na seji sveta so menili, da bi bila rekonstrukcija plinarne utemeljena tudi v primeru priključitve Celja na plinovod iz Velenja, ki pa verjetno še ne bo kmalu zgrajen. Tudi v tem primeru bo plinarna dobavljala plin potrošnikom v času zaostojev in konic pri plinskem daljnovodu iz Velenja.

Plinarno bi lahko obnovili s 100-milijonskim kreditom. Nova plinarna bi lahko stala na istem prostoru, kjer je sedaj, saj bi s sodobno gradnjo plinarne viden tamkajšnje okolice samo izboljšali.

Ugodna proračunska situacija v 1964 letu

Komisija za programiranje in financiranje pri občinski skupščini v Celju je na svoji zadnji seji razpravljala tudi o izvršitvi proračuna občine za lansko leto po rebalansu. Realizacija dohodkov in izdatkov kaže ugodno sliko, saj je bilo od planiranih 876.025.000 din realizirano 819.850.000 din, torej nekaj milijonov manj kot je bilo predvidenih sredstev.

t.

Najprej komunalna ureditev potem gradbena dovoljenja

Pred dnevi je Svet za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve pri občinski skupščini Celje razpravljala o načrtu stanovanjske soseske Ostrožno, ki je bil že razgrnjen. Ljudje so dali k načrtu nekaj manjših pripomb, podjetje Elektro in Plinarna — vodovod pa z ureditvenim načrtom soglašata.

Podjetje za ceste in kanalizacijo v Celju pa je predlagalo, da se gradbena dovoljenja za Ostrožno ne izdajajo, dokler ne bo zemljišče vsaj za silo komunalno urejeno. Primeri, kot so bili lani na Hudinji, se ne smejo več ponoviti. Gradnja hiš preden je zemljišče komunalno urejeno, povzroča vrsto težav in nezadovoljstva pri podjetju, ki ureja zemljišče, kakor tudi pri graditeljih hiš.

ZAKLJUČENI KANDIDACIJSKI ZBORI

KAM Z UČNO DELAVNICO ZA EMAJLIRCE?

V četrtek, dne 25. februarja 1965 so bili pri nas zbori delovnih ljudi, na katerih so bili postavljeni kandidati za gospodarski in organizacijsko-politični zbor zvezne skupščine in kandidati za zbor delovnih skupnosti občinske skupščine v Celju. Na teh zboreh je bil postavljen kandidat za zvezni gospodarski zbor, za zvezni organizacijsko-politični in štirje kandidati za zbor delovnih skupnosti občinske skupščine v Celju.

Na terenu je bilo kandidiranih več članov našega kolektiva za občinsko skupščino v Celju. Za prosvetno kulturni zbor republiške in za prosvetni zbor zvezne skupščine.

Volitve v zbor delovnih skupnosti občinske skupščine v Celju bodo 26. marca 1965. Pri nas bodo volile odbornike samo osma in deveta volilna enota. Te so kandidirale po dva kandidata, izvolile bodo pa samo ene-

ga. Izvoljen bo tisti, ki bo imel več glasov.

Volitve v gospodarski zbor in zvezni organizacijsko-politični zbor bodo dne 18. aprila 1965. Te volitve so posredne. Poslanke voli občinska skupščina.

Na kandidacijskih zboreh so se proizvajalci pogovorili z dosedanjimi odborniki o nekaterih aktualnih vprašanjih o delu občinske skupščine v pretekli mandatni dobi.

Delegata na V. kongresu Zveze komunistov Slovenije

17. marca bo v Ljubljani 5. kongres ZKS. Na občinski konferenci so izvolili delegate, med katerimi sta tudi dva člana kolektiva.

Na občinski konferenci Zveze komunistov v Celju, ki je bila 30. januarja, so izvolili delegate za 5. kongres ZKS. Izvoljena sta bila tudi Vera Vodeb, varilka iz surovinskega oddelka in Mir-

ko Dobršek, mojster iz mehanične delavnice. Ko smo vprašali Mirko Dobrška, če se namerava udeležiti razprave na kongresu, nam je dejal, da namerava razpravljati o delavskem samoupravljanju.

O svojih vtisih, tako sta nam zatrdila, bosta govorila po vrnitvi s kongresa.

POSLOVNO ZDRUŽENJE ZA IZGRADNJO INDUSTRIJSKIH TIROV

Na zadnji seji je upravni odbor osvojil predlog pravne službe, da predlaga centralnemu delavskemu svetu pristop v poslovno združenje za izgradnjo industrijskih tirov v Celju in potrditev pogodbe.

V združenje se vključujejo celjska podjetja, ki obratujejo na območju Gaberja in Hudinje, ali pa imajo na tem področju določeno lokacijo. Združenje bo s sredstvi, ki jih bodo prispevala vključena podjetja, zgradila industrijske tire od bodoče tovarne postaje v Čretu do posameznih podjetij. Na naše podjetje bi odpadlo na število vagonov, ki jih koristimo in glede na dolžino tira 20,7 % vseh sredstev. Ta odstotek se bo postopoma zniževal in bo znašal leta 1970 le še 9,4 %, ker imajo druga podjetja za prihodnje planirano uporabo večjega števila vagonov.

Dokončno bo o tem odločil na prvem prihodnjem zasedanju centralni delavski svet.

Izvoljen je odbor aktiva ZB

Pretekli torek, se je sestel novo izvoljeni odbor aktiva Zveze borcev in izvolil za predsednika Lojzeta Pavliča, za tajnika Alfreda Mežnarčiča in za blagajnika Ivana Čatra. Za predsednico nadzornega odbora so izvolili Erno Zager.

O organizaciji učnih delovnih mest oziroma učne delavnice za emajlirce sem že pisal. Kakor je bilo predvideno, smo začeli z delom.

Kakor pri vsakem reševanju naloge, tako so tudi tukaj nastopile težave in te so zaradi prostora, kar je kroničen problem podjetja.

Tovariš ing. Cerne je izdelal predlog za postavitev peči za žganje emajliranih izdelkov, sušilnice in drugih naprav, ki so potrebne za organizacijo učne delavnice. Predvideni prostor za učno delavnico je v prostoru, kjer je lakirnica butan jeklenk. Prostor bi se povečal za nekaj metrov proti dekor oddelku. Ob razpravah o prostoru smo naleteli na razne pripombe, opravilne in neopravilne. Verjamem, da posegamo v dekor oddelka in sem prepričan, da se ta oddelak želi razširiti, vendar obema stranema ne moremo ugoditi; da bi se dekor oddelak širil, istočasno pa bi uredili primerno učno delavnico.

Če na grobo primerjamo stroške, ki bodo nastali s preureditvijo prostorov, premetitvijo izdelovalnice šablon, tiskarne in črtalk z zlatom, bi bilo najbrže ceneje, če bi s temi sredstvi zgradili halo in jo opremili tako, kakor mora biti in to izven območja proizvodnih obratov. To je misel in predlog, ki je nastal ob dosedanjem delu in razmišljanju. S svojim prostorom bi bila učna delavnica rešena, dekor oddelka pa bi imel možnost razširitve.

Albin Brenčič

V PRIHODNJI ŠTEVILKI EMAJLIRCA

V današnji številki smo bili prisiljeni zaradi obsežnega referata z občinskega zbora sindikata opustiti nekatere rubrike.

Gotovo vas bo zanimalo, kaj bomo uvrstili v prihodnjo številko Emajlirca, ki bo izšla znova na šestnajstih straneh. Predvsem bomo nadaljevali s potopisom Poljska med dvema obiskoma, v rubriki Globus boste mogli prebrati nekaj zanimivosti z vsega sveta, medtem ko vas bomo na celi strani obvestili o dogodkih v ekonomskih enotah. Nekaj prostora bomo odstopili humorju in informaciji o letovanju v letošnjem letu.

V nedeljo, 7. marca 1965 s pričetkom ob 16. uri se bomo žene našega kolektiva zbrale v spodnjih prostorih upravnega poslopja in proslavile svoj praznik - 8. marec. Kot vsako leto bo tudi letos skromna proslava, nato pa pogostitev in prosta zabava.

Vse žene stare nad 21 let in mlajše - poročene žene in žene matere vljudno vabimo, da se proslave udeleže.

Pripravljalni odbor

Poročilo izvršnega odbora sindikalne podružnice

Kakor v preteklih, tako so bile tudi lani pred sindikalno organizacijo postavljene velike naloge, ki so bile zlasti poudarjene na 5. kongresu ZSJ in kasneje na 8. kongresu ZKJ.

Naša sindikalna organizacija se je z vso resnostjo in ob sodelovanju občinskega in okrajnega sindikalnega sveta lotila reševanja perečih vprašanj predvsem na področju življenjskega standarda kolektiva, utrjevanja in poglobljanja sistema delavskega samoupravljanja, pri reševanju gospodarske problematike kolektiva odnosno podjetja itd.

Če upoštevamo vlogo sindikata v našem družbeno ekonomskem sistemu, nam mora biti jasno, da delo sindikalne organizacije v preteklem obdobju ni bilo lahko, ker smo si zavestno prizadevali za izpolnitev političnih in gospodarskih ciljev.

Preteklo obdobje je polno dinamičnih gibanj na družbenem in gospodarskem polju. Hitri premiki v cenah surovin, podražitev potrošnih artiklov, uvedba draginjskih dodatkov, vse to je zahtevalo realno tolmačenje članom kolektiva v cilju čimboljšega razumevanja določenih kvalitativnih sprememb v našem družbeno ekonomskem sistemu, v glavnem glede uvažanja deviznega samofinanciranja in novega zunanje trgovinskega režima.

Poleg tega delovanja je sindikalna organizacija v preteklem letu mobilizirala in aktivirala vse družbeno politične činitelje pri pripravah in samih volitvah v samoupravne organe na vseh stopnjah.

Uspešnost delovanja sindikata ob sodelovanju z zunanjimi sindikalnimi organizacijami je razvidna iz gospodarskih rezultatov podjetja, ki jih v glavnih pokazateljih navajamo.

Če pogledamo uspehe našega kolektiva v preteklem obdobju v gospodarskem pogledu, lahko ugotovimo, da smo svoje, z družbenim planom zadane naloge v naše zadovoljstvo ne samo dosegli, ampak tudi presegli.

Proizvodni plan smo po količini presegli za 5,6 odstotkov v primerjavi z letom 1963 pa smo izdelali 3.381 ton več, kar pomeni, da smo povečali proizvodnjo po količini napram letu 1963 za 15,8 odstotkov.

Vrednostno smo plan proizvodnje presegli za 12,2 odstotka, medtem ko smo v primerjavi z letom 1963 povečali proizvodnjo po vrednosti za 1.881 milijonov, kar zopet pomeni 15,5 odstotkov več.

Kot glavna proizvodna ovira internega značaja so bili izpadi lužilnih strojev, stiskalnice IWK za radiatorje, sušilnice za frite, stiskalnice za odpreske, obliko-

valnih strojev za kolesa in mineralnega ter barvnega mlina. Pereč problem pri proizvodnji so prav tako dotrajani stroji, kakor tudi prepočasno obnavljanje orodij in opreme.

Nabavna služba je zaradi povečanega proizvodnega programa za leto 1964 imela skrbeti za trajen dotok reprodukcijskega materiala, tako z domačega kot tujega trga.

Skupno je bilo nabavljeno v letu 1964 23.792 ton iz grane 114 in to 54,3 odstotke iz domačih virov in 45,7 odstotkov iz uvoza. Preskrba z reprodukcijskim materialom je bila zadovoljiva, največ težav pa smo imeli pri nabavi cinka. Poleg gornjega iz grane 114 je podjetje uvozilo v letu 1964 še 1.396 ton raznih kemikalij itd. tako, da je skupen uvoz znašal po količini 12.609 ton in po vrednosti 1.646 milijonov din.

Plan realizacije v letu 1964 je predvideval za prodajo po količini 23.500 ton, kar je za 4.000 ton ali ca. 12 odstotkov več kot po planu 1963, izpolnjen pa je bil s 105,65 odstotki. Plan realizacije po vrednosti je v letu 1964 predvideval prodajo v višini 11.474 milijonov, kar je za 1.566 milijonov ali ca. 12 odstotkov več kot po planu 1963, izpolnjen pa je bil s 113,5 odstotki. Če upoštevamo doseženo realizacijo v letu 1963, smo le-to presegli za 18 odstotkov.

V teh podatkih je vsebovana realizacija na domačem in tujem tržišču. Od skupne realizacije po količini znaša izvoz 8,3 odstotkov, po vrednosti pa 9,9 odstotkov.

Potrošnja naše emajlirane posode znaša v SFRJ na prebivalca 0,27 kg, kar je isto kot v letu 1958-59.

Izvoz je bil v letu 1946 napram letu 1963 preokračen za 26 odstotkov po količini in po vrednosti za 30 odstotkov. Povečal se je izvoz v primerjavi z letom 1963 na področje konvertibilnih valut za 11 odstotkov, na področje vzhodno evropskih držav pa za 228 odstotkov, zmanjšal pa se je na klirinška področja, na katera smo izvozili samo 2 odstotka lanskoletnega izvoza. Podjetje je v letu 1964 zaradi ostre mednarodne konkurence znižalo cene svojih proizvodov za ca. 15 odstotkov. S svojim izvozom smo v letu 1964 pokrili samo 43 odstotkov potrebnih deviz za uvoz.

Na delo se vozi ca. 500 oseb ali 15,4 odstotke vseh zaposlenih, za kar je bilo izplačano preko 10 milijonov prevoznih stroškov.

Izplačila OD so se vršila v smislu pravilnika o delitvi OD in so znašala v letu 1964 3,048 milijonov in so celotna izplačila porasla za 42 odstotkov v kar je

Navzlic težavam

vklučen tudi draginjski dodatek in izplačila za topli in hladni obrok. Povprečni OD na zaposlenega znaša ca. 46.000 din.

Podjetje je razpolagalo za kritje vrednosti osnovnih in obratnih sredstev na dan 31. 12. 1964 s poslovnim skladom 3,512 milijonov.

Potrošniška posojila znašajo za celotni kolektiv 335 milijonov, kar predstavlja 2 mesečna neto dohodka.

Podjetje je prispevalo v letu 1964 Zavodu za socialno zavarovanje na račun socialnih dajatev ca. 742 milijonov.

Neodpisana vrednost osnovnih sredstev v našem podjetju znaša 2,291 milijonov din.

Poraba sredstev za HTV je znašala 95 milijonov, plan pa 81 milijonov, kar znaša 18-odstotno povečanje, za osebno zaščito pa še dodatno 55 milijonov.

Vloga sindikata pri gospodarjenju podjetja je bila nedvomno velika.

Na vseh sestankih sindikata na raznih stopnjah so vedno razpravljali zlasti o izkoriščanju naših kapacitet, ukrepah za povečanje produktivnosti, o hitrejšem uvažanju varnostnih naprav, pravilnem koriščenju HTV sredstev, zboljšanju sistema nagrajevanja itd.

Pri razpravah o gornjih problemih so sproti zahtevali analizo o vseh subjektivnih in objektivnih razlogih, ki se nanašajo na konkretno reševanje posamezne problematike.

Če govorimo o človeku kot osnovnem in najvažnejšem nosilcu in upravljalcu proizvodnega procesa, je jasno, da smo posvečali vso skrb čim boljšemu izkoriščanju kapacitet in to tehničnih, ne pa fizičnih zmogljivosti človeku, da se uskladijo ozka grla in tako čimbolj povečamo proizvodno produktivnost zaposlenih in strojev ter naprav, da v končni fazi omogočimo čim višji življenjski standard kolektiva in družbe.

Ker je naše podjetje eno najstarejših in je opremljeno s stariimi, iztrošenimi in nezaščitenimi stroji in napravami, obstaja velika možnost poškodb naših ljudi. Na tem polju, moramo priznati, ni uspela sindikalna organizacija z drugimi organizacijami in organi v podjetju, predvsem zaradi pomanjkanja sredstev. Ker je HTV služba preventivnega značaja vsekakor uspešnejša, naj bo ta ena izmed bodočih važnih nalog sindikata, da se delovna mesta in okolja, ki so danes nezaščiteni, čimprej uredijo in normalizirajo delovni pogoji delavca — upravljalca.

Izobraževanje članov kolektiva je bilo v preteklem letu intenzivnejše kot v prejšnjih obdobjih, kar je pravilno in koristno tako za posameznika kot

celoten kolektiv za izboljšanje strukture zaposlenih, kar je treba v bodoče še forsirati in izbrati čim boljše principe in metode.

Ena izmed osnovnih nalog sindikalne organizacije v preteklem obdobju je bila prav tako razvijanje in poglobljanje delavskega samoupravljanja, ki bo še tudi v bodoče. Z novo ustavo je dan primarni pomen našemu družbenemu in delavskemu samoupravljanju kot družbenemu sistemu z določenimi pravicami in dolžnostmi.

Priznati moramo, da je skozi petnajst-letno uvažanje sistema delavskega samoupravljanja, njegovega izpopolnjevanja, poglobljanja, čutili že veliko mobiliziranost in aktivnost naših članov kolektiva.

Člani kolektiva — neposredni proizvajalci se zavedajo svojih samoupravnih pravic in dolžnosti pri reševanju svoje problematike določenega področja.

Seje upravnih odborov so iz leta v leto bolj pripravljene, učinkovitejše, konkretnejše in vsebinsko bogatejše.

Spoznavanje in uporabljanje sistema zakonodaje, ki ureja mehanizem delavskega samoupravljanja, je danes z določeno prakso in metodiko pristnejše in vsebinsko globlje. Povezava samoupravnih organov s sindikalno organizacijo je brezhibna in organizacijsko prilagojena ena drugi zaradi boljšega sodelovanja. Moramo pa žal ugotoviti, da delo vseh samoupravnih organov ni enako. Višji samoupravni organi (centralni delavski svet, upravni odbor, delavski svet EE, odbori in komisije) delujejo v skladu z načeli samoupravljanja, zakonjenimi z zunanjimi zakoni, predpisi in internimi pravilniki ter poslovniki, medtem ko je to pri nižjih samoupravnih organih (ZP in njegove komisije) še pomanjkljivo. Zboru proizvajalcev, kot osnovni celici neposrednega samoupravljanja, moramo nuditi vse pogoje za njegov razvoj in izpopolnjevanje, zlasti še ob vse večji decentralizaciji sredstev, pravic in dolžnosti, ki je pred nami. Zavedati se moramo, da je materialna baza samoupravnih organov še nizka, kar posebej velja še za ZP, ki imajo minimalna sredstva za svoje delovanje: samo sklad OD, sredstva HTV in nič več, medtem ko ostalo: poslovni sklad, investicije in sklad skupne porabe ter rezervni sklad vodijo še vedno centralno, kar v današnjih pogojih do neke ure ne ustreza zaradi neenakih pogojev dela ZP, različnih družbenih instrumentov pri njihovih izdelkih, različne akumulativnosti proizvodnje, različne izkoriščenosti kapacitet, različnih potreb na tržišču itd. Zboru proizvajal-

smo beležili razmeroma lepe uspehe

cev kot neposrednemu organu samoupravljanja, je torej v bodoče treba posvetiti vso pozornost in ga usposobiti za opravljanje samoupravne funkcije, posebno še ob nadaljnji decentralizaciji materialnih sredstev, kakor tudi kompetenc in dolžnosti.

Pri obravnavanju sindikalne problematike nikakor ne moremo mimo sistema nagrajevanja našega kolektiva. Merila in kriterije za nagrajevanje imamo že nekaj let nazaj ista, kakor tudi tozadevni pravilnik o delitvi osebnih dohodkov, kar gotovo ni v skladu s sedanjo stopnjo razvoja podjetja in sistema samoupravljanja, predvsem pri nagrajevanju umskih delavcev. Merila in kriteriji pri fizičnih delavcih so več ali manj razčisti, ker imamo tu nagrajevanje po učinku s sistemom norm, cenikov, kriterijev na kvaliteto itd., kar je treba še dopolniti in izpopolniti, v kolikor je kje ne-realna norma ali cenik, medtem ko smo pri nagrajevanju umskih delavcev napravili premalo, če upoštevamo, da danes v podjetju nagrajujemo vse službe na podlagi dosežene realizacije, hkrati pa vemo, da imajo posamezne službe zelo različen vpliv na prodajo, ali pa ga direktno sploh nimajo.

Tu je treba kriterije in merila nagrajevanja v bodoče detajlizirati in bolj konkretizirati zato, da si bodo ti delavci bolj prizadevali, kot pa je bil to primer do sedaj, da čim bolj mobiliziramo njihove individualne sposobnosti in jih tudi po zaslugah pravilno nagrajujemo.

Pri reševanju vseh gornjih problemov in ostalih vprašanj sindikalna organizacija seveda ni pozabila skrb za delovnega človeka. Skušala se mu je približati povsod. V kakšni meri je uspela, je težko reči konkretno, vendar so vidni uspehi tudi na tem polju.

Za higiensko tehnično varnost članov kolektiva smo porabili ogromna sredstva, ki so razvidna v poglavju gospodarskih pokazateljev, da bi človeka pri delu čim boljje zaščitili. Omogočeno je bilo precejšnjemu številu članov kolektiva letovanje v naših počitniških domovih v Fiesi in Crikvenici. Zelo pereč problem je predstavljala in še predstavlja stanovanjska problematika, ki jo rešuje odbor za stanovanjske zadeve ob sodelovanju sindikata in ostalih organizacij po pravilniku o oddaji stanovanj in pospeševanju stanovanjske izgradnje. Od nekdanjih 400 primerov nerešenih stanovanjskih problemov smo jih danes znižali na 290. To moramo nujno reševati tudi v bodoče, čeprav nam po zaključnem računu ne ostane nič sredstev za

stanovanjsko izgradnjo v letu 1965.

Tudi ob zadnji poplavi, ki je prizadela 30 tovarniških stanovanj, je priskočil prizadetim družinam sindikat na pomoč z nujenjem materialne pomoči ob sodelovanju z ostalimi organi.

Z adaptacijo naše nove ambulate se danes nudijo članom kolektiva sodobnejše in hitrejše zdravstvene usluge vseh oblik, kot pa je bil to primer v preteklosti, ko je bila zdravstvena služba akutni problem podjetja. Adaptacija ambulate je bila

končana neposredno pred proslavo 70. obletnice v mesecu septembru in se je kolektiv tako rešil enega težkih problemov.

V mesecu maju smo prešli na eno prosto soboto v mesecu. Posvetiti pa moramo vso skrb in ustvariti pogoje za čim hitrejši prehod na 42-urni delovni teden.

Kolektiv prejema tudi topli in hladni obrok, v letu 1964 je bilo izdano ca. 313 tisoč toplih in ca. 504 tisoč hladnih obrokov.

Se bi lahko naštevati, kaj je napravil sindikat za delovnega človeka, vendar to ne bi imelo

smisla, če upoštevamo, da je bila glavna naloga sindikalne organizacije in bo tudi v bodoče nenehna skrb za dvig življenjskega standarda kolektiva in družbe.

Iz vsega tega lahko zaključimo, da je bilo poslovanje podjetja ob sodelovanju vseh organov, družbeno političnih organizacij in članov kolektiva v preteklem obdobju uspešno, čeprav se zavedamo, da nismo napravili vsega in nam je to osnovna dolžnost, da storimo to v bodoče.

KAJ JE Z INDIVIDUALNO GRADNJO

Jeseni 1964 smo informativno anketirali člane kolektiva, ki so zainteresirani za gradnjo enodružinskih hišic. Od takrat dalje nas vprašujejo, kdaj se bo pričelo z gradnjo in kakšni bodo pogoji. Žal na številna vprašanja ne moremo odgovoriti, ker smo odvisni od stanovanjske zadruge DOM, ki je prevzela organizacijo izgradnje naselja za naše delavce.

TOPLI OBROK?

ZA PROUČITEV VPRAŠANJA PRESKRBE ČLANOV KOLEKTIVA S TOPLIM OBROKOM, IZBOLJŠANJE PRIPRAVE HLADNEGA OBROKA IN IZBOLJŠANJE NAČINA DELITVE OBEH OBROKOV JE IMENOVANA 5 ČLANSKA KOMISIJA, KI NAJ PREDLOŽI UPRAVNEMU ODBORU KONKRETNE PREDLOGE V OKVIRU MOŽNOSTI.

Člani kolektiva se zavzemajo za čim prejšnjo ureditev preskrbe s toplim obrokom. To je na zadnji seji ugotovil tudi upravni odbor.

Za ponoven odkup toplih malic od Samopostrežne restavracije se kolektiv ne navdušuje preveč, ker ni izgledov za izboljšanje stanja, pri ureditvi lastnih prostorov za pripravo malic pa je vprašanje sredstev. Zato se člani upravnega odbora sprašujejo, kako je možno, da kolektiv, ki je finansiral v izgradnjo tega lokala tolikšna sredstva, ne more doseči, da bi bila topla malica izdatnejša, pravočasno dostavljena in predvsem bolj higienska. Smatrajo tudi, da je bil lokal postavljen za kompleksno

rešitev problema družbene prehrane na področju Gaberja in Celja. Če pa se kolektivni zatekajo h kuhanju malic v svoji režiji, potem je ostal problem družbene prehrane še nadalje nerešen in Samopostrežna restavracija ni dosegla svojega namena. Tudi sedanji način razdeljevanja malic ni zadovoljiv.

Zato je upravni odbor sklenil, da imenuje 5-člansko komisijo z nalogo, da prouči vprašanje preskrbe članov kolektiva s toplim obrokom, predlaga tudi izboljšanje priprave hladnega obroka in delitve obeh obrokov, da bi bil problem družbene prehrane v celoti rešen v večje zadovoljstvo članov kolektiva upoštevajoč konkretne možnosti.

Direktor stanovanjske zadruge DOM je ob anketiranju oziroma informativnem popisu naših interesentov za gradnjo sicer navedel tip in ceno enodružinske hišice, ki naj bi jo gradili v naselju »Emajl«, vendar se je pozneje izkazalo, da bi bila takšna hišica nesprejemljiva za naše podnebne razmere, ker je posebej konstruirana za naselje ŠALARA v Kopru. Primerno milejši klimi v Primorju so stene hišice razmeroma tanke, okna enojna, sobe pa niso ogrevane. GRADIS KOPER je nato konstruiral tako imenovani celinski tip hišice, vendar so konstruktorji poudarili, da bi bila dosežena cena 5.000.000 din šele pri skupini nad 50 hišic. Verjetno zato je stanovanjska zadruška DOM naročila izdelavo novega načrta pri IN-GRADU CELJE. Načrti naj bi bili gotovi do konca januarja, po naših poizvedbah pa bodo dokončani in dostavljeni stanovanjski zadrugi šele konec februarja. Takrat bomo obveščeni tudi mi in bomo lahko predložili članom kolektiva ceno in načrt hišice, kar bo služilo kot osnova za prijavo.

Kolikor nam je znano, tudi v drugih podjetjih nimajo drugačnega postopka, ker se je izkazalo, da je mogoče zbrati približno točno število prijavitelcev samo takrat, kadar so ljudje seznanjeni s kolikor toliko realnimi cenami in če točno vedo, kaj bodo za svoj denar dobili.

jok.

OBROBU

Oče in mama sta morala v hišo, Biba pa jih je počakala na dvorišču. Sedla je na velik zaboj in se prav dobro počutila. Gledala je, kako vojaki korakajo v veliki ravni vrsti in zapuščajo dvorišče. Ostal je samo eden. Počasi je korakal sem ter tja. Bil je sila velik in debel. Bibi je gledala njegova velika stopala in ugibala, ali ima res tako veliko nogo, ali so mu škornji preveliki. Ko se ji je približal, pa je kar vrisnila od začudenja. Njegov trebuh! Prav tak trebuh je imel kot sosedova Heda. Hotela ga je vprašati, če ima tudi on punčko v trebuhu, a jo je tako grdo pogledal, da mu je obrnila hrbet. Ko sta se oče in mama vrnila, jima je skočila nasproti.

»Kam gremo pa zdaj?«

»K teti Ksenji.«

»Imenitno.«

Strahno rada je govorila »imenitno.« Oče je govoril tako samo, če je bil dobre volje, in tudi mama ga je rada oponašala. Če je videla, da oče domov grede maha s palico in se šali z otroki, je zmeraj najavila: danes je oče imenitne volje. Sploh je ta beseda pomenila nekaj dobrega, veselega, kratka: imenitnega. Hotela je sicer vedeti, zakaj gredo vojaki še vedno za njimi, a se je bala, da bo mama spet žalostna. Sicer pa jo vsi ti vojaki niti niso motili. Kar vedela je, da bodo zdaj stalno tu. Prav nič se jih ni bala. Roke so res držali kar naprej na puški, a verjetno zato, ker vojak vendar ne more imeti roke v žepu.

Pred hišo tete Ksenije so jih zapustili.

Prav v trenutku, ko je Biba razmišljala, ali jo bo teta Ksenija spet pozdravila z obveznim: »Joj, kako je zrasla«, se je pokazala na pragu s temi besedami. Prišel je tudi Tit. Nosil je dolge hlače, belo srajco, kravato, usnjen pas, očala in bil je videti, kot če bi z narobe obrnjenim kukalom gledal njegovega očeta. Dal ji je roko, a jo je tako grdo pogledal, da ga je pri priči uščipnila v dlan. Ni imela sicer namena jeziti se nanj, saj je komaj čakala, da mu pokaže svojo lepo zvezdo, a si ni mogla kaj, da ga ne bi uščipnila, če se ji je zahotelo. Malokdaj sta se videla in največkrat sta se kregala. Danes pa je prav težko čakala, da se snideta.

Tit je odkril njeno zvezdo, še preden se je lahko sama pohvalila. Takoj je morala pripovedovati, kaj vse se je zgodilo.

nujeno, kar je na mizi, dekla s polži na ušesih je prinašala in odnašala krožnike in vsi so molčali. Sredi večerje je mama zajokala. Bibi se je zdelo nespodobno, da bi prav takrat prosila še za eno procijo jagod s smetano in dekla jih je odnesla. Tit se ji je izza prtička smejal, kar mu je z brco pod mizo krepko vrnila.

V spalnici je bilo spet vse dobro. Spala je lahko z očetom in mamom in jima pripovedovala pravljice.

Kar vedela je, da se ji bo kaj sanjalo.

In res.

V gozdu so nabirali jagode, se skrivali in igrali. Tudi Tit je bil z njimi. Bil pa je tako neroden, da je celo mala Lizi, ki si je naredila iz zlatih papirčkov zobe, več nabrala kot on. Biba je stekla na veliko jaso, kjer je bilo zmeraj mnogo jagod. Nena doma je pred njo stal volk. Bil je nekam čuden. Imel je velike črne škornje. Dokler je stal mirno, se ga ni bala, a ko je zarenčal je hotela zbežati, pa ni mogla. Noge so ji bile kot priraščene v tla. Volk je izginil. Pred njo sedi teta Lizinka, ne, to je teta Ksenija, obuva ji čevlje in joka. Tam daleč nekje za njo stoji oče in nekaj govori vojaku. Dva vojaka sta tam. Očeta so odpeljali skozi vrata. Mama se je pognala za njim, a so jo vojaki zadržali. Skušala se jim odtrgati in kriči:

»Pustite nas skupaj, odpeljite nas vse skup... Be!« Mama se plazi po tleh, a vojaki jo dvignejo in odvlečejo, da se vidi jo njene boste noge pod spalno srajco.

In koliko je vojakov. Eden gre proti njej. Prav hud je. A ona se ne more premakniti, prav tako kot takrat, ko je stal pred njo volk. Vojak jo zgrabi, zavije v odejo, stlači pod pazduho in odnese. Iz tega čudnega položaja vidi še Tita pri vratih in pomisli, kako čudno, da je celo brez očal, v tej pižami, podoben očetu. Za hip se ji je zdelo, da vidi deklo s polži, a že jo je vojak zalučal in priletela je na mrzla tla kamiona, ki je še isti hip odpeljal.

Okoli nje so sedeli črni škornji, temni mrki obrazi, izza katerih so se svetile puške z noži. Prav nasproti njej, na drugem koncu kamiona, se je zibala tema. Tema, izza katere se je strah, strah se je bližal, bližal in bil je že tako blizu, da je že skoraj čutila, kako jo bo zdaj zdaj zgrabil. V trenutku, ko je v daljavi

Miriam Steiner: VOJAK Z ZLATIMI GUMBI

3

Vozila sta se vsak s svojim kolesom in Tit je nestrpnost hotel za njo, da bi slišal, kaj pripoveduje. Bibi je silno zabavalo, če je ni mogel dohiteti, in je klical preko celega vrta:

»In kaj je bilo potem?«

»Vsi so jokali. Jaz sicer ne, a ker sem se kremžila, so vsi mislili, da res jočem.«

Naredila sta krog s kolesi in ko sta se srečala, je Biba nadaljevala:

»Potem smo se vozili z vlakom. Oh, kako lepo je bilo. Niti ne veš ne, kako imenitno je voziti se z vlakom.«

»Kot da se nisem še nikamor vozil z vlakom.«

»Saj vem, da si se.«

»Pa z letalom tudi že in z ladjo.«

»Res? Je krasno?«

»Ah, nič posebnega,« se je namrdnil in zamahnil z roko.

Najbolj jo je jezilo, kadar se je takole zmrdoval in na njena vprašanja odgovarjal: »Ah, nič posebnega.« Hotela se je pri priči skregati z njim. Morda se je res vozil z letalom in ladjo, zato pa prav gotovo ni nikdar sedel na konju, volu ali teličku.

»Že prav,« je popuščal, »povej že enkrat, kaj je bilo potem.«

In Biba je pripovedovala, da je bilo na postaji prav smešno, ker so se vsi objemali, mahali in tekli s kovčki za vlakom; da vsi govorijo tako kot stara mama; da se mama ni nič veselila, ko so dobili zvezdo; da je bilo očeta sram... pripovedovala je tudi o vojaku z velikim trebuhom, ki je imel skrito punčko v njem... Za to jo je Tito zmerjal in ji rekel, da je velika koza, če še tega ne ve, da imajo punčko v trebuhu samo gospe in ne vojaki. Bila je užaljena in ni hotela več pripovedovati.

Pri večerji so bili vsi tihi. Titov oče ni pripovedoval smešnih zgodb, teta Ksenija ni stalno ponavljala, da je pač vse po-

zaslišala pridružen krik: »Dajte mi otroka, otroka...« je čutila mrzle prste strahu okoli vratu

»Mama,« je vrisnila, kot da šele zdaj dojemata vse: da ne spi, ne sanja, da se vozi nekam z vojaki, nekam brez mame in očeta.

Skočila je pokonci ravno takrat, ko je kamion ustavil pred dolgim vlakom. Na peronu je bilo vse polno žensk.

Strah jo je plašil, grabil in tlačil v temo. Postavili so jo na tla in še preden se je tega dobro zavedla, že se je izvila vojaku iz rok in se pognala z mesta. Tekla je, kot bi sam strah tekal za njo.

»Dajte mi otroka, Biba...« je slišala nekje pred seboj.

»Mama, mama, mama!« je kričala; kot bi hotela prevpiti pisk lokomotive, brnenje avtomobilov, kričanje podivjanih žensk, ki so jih tlačili v vagone in povelja, ki so grmela preko zvočnikov.

Prerivala se je med škornji, kovčki, kamioni, vagoni, tekla proti glasu, ki je še zmeraj klical:

»Biba!«

In tedaj je med dvema vojakoma zagledala mamom. Držali so jo za lasje in jo skupaj z ostalimi ženskami tlačili skozi odprta vrata vagona.

»Mama!« je zakričala, kar je mogla glasno in se pognala naprej.

»Biba!« je slišala glas nad seboj. Mama se je le za hip izvila vojakom iz rok in stegnila roke k njej, a takoj za tem je ni bilo več.

Ko se je Biba prerinila do vagona, so stala pred njo samo velika, zaprta vrata.

»Mami, mami,« je šepetala skozi solze in se vzpenjala na prste, da bi se lahko vsaj dotaknila visokih vrat.

(Nadaljevanje prihodnjici)

V četrtek, dne 25. februarja 1965, so se vršili v naši delovni organizaciji zbori delovnih ljudi, na katerih so bili po končanem evidentiranju možnih kandidatov dokončno sprejeti kot kandidati za volitve v organe oblasti naslednji člani kolektiva.

NAŠI KANDIDATI

Jože Turnšek

Za zvezni gospodarski zbor kandidira **Jože Turnšek**. Rojen je leta 1938 in je že več let zaposlen v naši delovni organizaciji. Dela na delovnem mestu vodje prodajnega oddelka in je predsednik delavskega sveta ekonomske enote 8. Kot mladinec je bil politično zelo aktiven v mladinski organizaciji, pozneje pa tudi v drugih družbeno političnih organizacijah v tovarni. Že večkrat so ga izvolili v organe delavskega samoupravljanja in je bil tudi član upravnega odbora ter član raznih komisij v organih delavskega samoupravljanja. Dovršil je višjo ekonomsko komercialno šolo ter se izredno zanima za razvoj delavskega samoupravljanja.

Sarajevu, sicer pa pristna Celjanka. Največ se udeležuje v društvu Ljudske tehnike Emajl, kjer vodi gospodinski krožek. Dela v vodstvu druge ekonomske enote kot administrativna moč, sicer pa se mnogo zanima za pravilno in uspešno reševanje raznih problemov naših žena.

Marija Gričar je rojena v Celju leta 1937 in kandidira prav tako za zbor delovnih skupnosti v občinski skupščini v Celju. Zaposlena je kot delavka v drugi ekonomski enoti. Tudi ona sodeluje kot članica gospodinskega krožka pri Ljudski tehniki Emajl, pa tudi drugače se zanima za napredek žena in za njihove probleme.

Marija Gričar

Franc Lampe

Franc Lampe je rojen v Celju leta 1933 in kandidira v zbor delovnih skupnosti občinske skupščine Celje. Po poklicu je železostregar in dela v sedmi ekonomski enoti. Tudi on je bil že nekajkrat izvoljen v organe delavskega samoupravljanja in se zanima za razvoj samoupravljanja.

Emil Jejič je rojen leta 1914 na Primorskem. Kandidira za zbor delovnih skupnosti občinske skupščine v Celju. Je udeleženec NOB in je ves čas po končani drugi svetovni vojni aktivno delal v vseh družbeno političnih organizacijah. V naši tovarni se je zaposlil leta 1949 kot sekretar podjetja. To službo je opravljal več kot deset let. Leta

1950 je bil prvi sekretar delavskega sveta, ki je bil takrat izvoljen pri sindikalni podružnici. Bil je član prvega upravnega odbora in prvega delavskega sveta. Pozneje je bil večkrat izvoljen za člana organov delavskega samoupravljanja. Je dolgoletni aktivni politični delavec v sindikalni organizaciji in je bil kot tak večkrat izvoljen za člana izvršnega odbora. Bil je tudi član republiškega odbora sindikata kovinarjev Slovenije. Na terenu Gaberje je bil dolga leta predsednik odbora SZDL in odbora ZB NOV. Bil je večkrat izvoljen v občinski odbor SZDL ter v druge forumne. Vneto se je vedno zavzemal za napredek delavskega samoupravljanja in so mu zato organi delavskega samoupravljanja zaupali delo na delovnem mestu sekretarja organov delavskega samoupravljanja.

Emil Jejič

POMENEK O INDUSTRIJSKE OBLIKOVANJU

Industrijsko oblikovanje je ena modernih dejavnosti, brez katere si sodobnega proizvodnega ciklusa ni več mogoče zamišljati. Kdor se hoče uspešno uveljaviti na trgu, kdor se želi vključiti v mednarodno delitev dela, temu ne preostane nič drugega, kot da prične upoštevati zahteve, ki jih sodobno tržišče postavlja pred proizvajalce materialnih dobrin. Zahteve trga pa so iz dneva v dan večje, ponudba je v nenehnem porastu. Samo posrečeno oblikovan proizvod, ki ga odlikuje vsestranska uporabnost in praktičnost, se bo lahko uveljavil in se med množico podobnih proizvodov prerinil v ospredje. Sodobnemu industrijskemu oblikovanju smo torej postavili težavno nalogo.

Ali jo bomo zmogli tudi mi? In kakšni so končno izgledi za organizacijo sodobnega industrijskega oblikovanja v naši tovarni? O vseh nakazanih in neposredno postavljenih vprašanjih bomo lahko razpravljali danes na debatnem popoldnevu, ki ga je organiziral naš inštitut. Razgovor o temi **PROBLEMI INDUSTRIJSKEGA OBLIKOVANJA V GOSPODARSKIH ORGANIZACIJAH** bosta vodila inž. arh. KOŠAK in inž. arh. N. KRALJ iz Ljubljane. Pričakujemo udeležbo vseh tistih članov kolektiva, ki imajo kakršenkoli opredek z vprašanji industrijskega oblikovanja.

Marija Koželj

Marija Koželj je kandidat za zbor delovnih skupnosti občinske skupščine v Celju. Rojena v

Emajliroo

Casnik izhaja v okviru enote informacije vsako drugo sredo v nakladi 3.700 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Ureja ga uredniški odbor: ing. Danilo Fajš, Ivo Gostečnik, Tone Ivanič, Emil Jejič, Metka Rozman, Vlado Smeh in dr. Franc Zupančič. Glavni in odgovorni urednik Vlado Smeh. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 39-21, interna 207. Tisk in klišaji ČP »Celjski tisk« Celje.

12. II. 1965 JE BIL OBČNI ZBOR SINDIKATA

ZNOVA PODČRTANA SPREMENJENA VLOGA SINDIKATA

**OBČNI ZBOR SINDIKATA DELNO RAZOČARAL – V RAZPRAVI
SMO POGREŠALI NEKATERE AKTUALNE TEME – PRIZADEVANJA
ZA REKREACIJSKI CENTER ŠE VEDNO NA MRTVI TOČKI.**

Pretekli mesec je bil občni zbor sindikata, katerega so se mimo delegatov udeležili tudi tajnik republiškega odbora sindikata industrije in rudarstva Slovenije Stjepan Šaubert, glavni direktor ing. Lojze Ilgo, predstavnik sindikata železarne Štore Albin Miklavec in drugi.

Nasploh lahko zapišemo, da občni zbor sindikata ni izpolnil pričakovanj. Predvsem zato, ker se v razpravi delegati niso ali so se delno dotaknili nekaterih aktualnih tem, ki naj bi bile domena sindikalne organizacije. To so predvsem problem toplega obroka in družbene prehrane, delitev dohodka in nedavno skrčenje grup, nova organizacija podjetja, boljši pogoji za zaposlene žene in drugo.

Ker objavljamo referat, ki ga je prebral Jože Podlinšek, posebej, se bomo v tem poročilu omejili le na razpravo delegatov.

Predsednik centralnega delavskega sveta Vili Končan je govoril o vlogi sindikata pri krepitvi delavskega samouprav-

ljanja in se zavzel za to, naj bodo sindikalni odbori gibalno samoupravnosti neposrednih organov. Poudaril je tudi, da je treba v prihodnje posvetiti več pozornosti dobri informiranosti članov delovne organizacije. Ob koncu je spregovoril še nekaj besed o novi organizaciji podjetja in o pravilniku, ki bo v kratkem v razpravi.

O razgibani športni dejavnosti v okviru sindikata je govoril Konrad Končan in naštel nekaj vidnejših uspehov v preteklem letu. Jože Zapašek je govoril o vlogi Ljudske tehnike, medtem ko je Drago Mravlak govoril o osebnih dohodkih in potrebi izboljšanja družbenega standarda zaposlenih. Med primarnimi pogoji, ki nam bodo omogočili to dvoje, je naglasil predvsem potrebo spremeniti način gospodarjenja od ekstenzivnega v intenzivno in izboljšati odnos človek – stroj. Albin Lesjak je v imenu TK ZKS poudaril vzajemno vlogo vseh političnih organizacij. Za rekre-

acijo delavcev, predvsem za dnevno rekreacijo in za gradnjo rekreacijskega centra sta se zavzela Stanko Cocej in ing. Marjan Žuraj, ki je govoril o nalogi celotnega gaberskega industrijskega bazena pri realizaciji te potrebne zamisli.

Mirko Dobršek je kritiziral pomanjkljivo obveščanje proizvajalcev o snovanju nove organizacije in naglasil, da bi bile prav politične organizacije dolžne ljudem tolmačiti sleherno novost. To jim je pa onemogočeno, ker o tem ničesar ne vedo. Vera Leskošek je ugotovila, da so kapacitete zobozdravstvene ambulante premajhne in da ljudje predolgo čakajo, preden pridejo na vrsto. Dr. Jože Čakš je priznal, da je to res, vendar bo že v kratkem usposobljena tudi druga ordinacija, ki bo zagotovila tudi možnost splošnih preventivnih pregledov.

Albin Brenčič je dejal, da je izobraževanje ena prioritetenih nalog, saj strokovna usposobljenost proizvajalcev pogojuje mimo boljšega dela tudi višje osebne dohodke. K razpravi so se priglasili še Vlado Gluvič in Derviš Pudič, ki sta govorila o pomanjkanju samskih stanovanj. Brečko je govoril o samopostrežni restavraciji, Lojze Pavlič pa o stanovanjski problematiki in rehabilitaciji.

VI.

Gostje na občnem zboru sindikata

(Foto Valentin David)

Maks Korošec- NOVI PREDSEDNIK SINDIKATA

Pretekli teden se je sestel izvoljeni izvršni odbor sindikalnih podružnic in izvolil ožji odbor. Za predsednika je bil izvoljen Maks Korošec, njegov namestnik je Peter Videnšek, medtem ko je tajnik znova Franjo Panza.